

Пам'ятайте
про
Україну!СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИКSVOBODA
UKRAINIAN DAILYРекла́мні та адміністра́ція:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCII. Ч. 174.

ДЖЕРСІ СІТІ / НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 12-го ВЕРЕСНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY AND NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 12, 1985

No. 174. VOL. XCII.

Засудили московські злочини

П. Кузьма-Балтицький демонструє в Копенгагені.

Філадельфія, Па. (О.І.). До УАДКУ у Філадельфії прийшов цинічний лист від Пітера Кузьми-Балтицького з Копенгагену. Дані тако-го змісту:

„В Копенгагені відбувся в дні 25-26-го липня пр.т.зв. Балтицький трибунал над Москвою та її злочини-ми. 25-го того ж місяця влаштовано велику демон-страцію, яка сягала від ра-туші Копенгагену вудиня-ми міста на 5 кілометрів аж під московську амбасаду.

Українці брали участь у трибуналі та у демонстра-ції.

На залученій світліні з білками на голові й ру-дих стоїть Петро Кузьма-Балтицький, зв'язаний УАДКУ в Данії. Наш плякат мав вісім телевізійних станцій і велику фотопла-катів світової преси. Пере-писано Вам залучену світ-ліну для використання в пресі. Балтицький трибунал у Копенгагені — це істо-рична подія, тому пишім про неї!

Зложили дар на союзний фонд

Трентон, Н. Дж. (М. Мар-тиненко). Мислєва грома-да відібрала на вічний спочинок члена 245-го Ві-дділу УНСоюзу бл.п. Стена-на Наливайка.

Довгий і тяжкий шлях перейшов покійний в своїм житті. Насильна висилка з України в Сибір, а потім

Німеччина, Австрія, Ка-нада, Америка. В Америці зложив свої трудові кості в Баттл Бруку, Н. Дж. В 40-й день по смерті дружина зробила поминаль-ну трапезу і з цієї нагоди присутні зложили 315 дол. на Фонд оборони українсь-кого імені УНСоюзу.

Союзівка обирає нову красуню на звання

„Міс Союзівки“

Союзівка. Тут вже в наступну суботу, 14-го ве-ресня, як щороку, у вечірніх годинах, після доброго ве-че-рі й гарної програми, відбу-деться вибір „Міс Союзів-ки“ на наступний 1986 рік. Імпре-а, яка проходить в рамках Дня УНСоюзу, при-вабливо кожного року сотні гостей (ба. і тисячі) нашої доброї й гарної молоді.

Програма мистецька, що розпочинається в 8-30 ве-чора, складається з висте-пови колоритного Гудуль-ського Ансамблю „Черемош“ з Філадельфії, що вже не одним своїм виступом на Союзівні здобув серця вля-них глядачів. „Черемош“ дасть пікноритичну прог-раму, а вже о 10-й годині ве-чора гратиме оркестра „Темпо“ до веселої тане-чної забави. Заповнюватиме програму новий конферен-с оселі Роман Дувань.

Кандидатки повинні по-дошувати у Кітчин Сте-цюк, негостючої секре-тарки жюри.

Під час забави, з набли-женням пізньої, відпові-сте жюри переде перед кан-дидаток на „Міс Союзів-ку“ королівні на двох її дру-жок. Жюри призначається з трьох-чотирьох відомих українських громадян без-посередньо перед вибором красуні, щоб не було напе-редзятих думок щодо кан-дидаток, а відбувалося все якнайбільш справедливо. Першенство дається мо-лодій Україні не тільки за красу й поставу, а також за

„Міс Союзівка 85“ Маріянка Сосяк з заступником го-ловного президента УНСоюзу д-ром Мироним Кур-ном після вибору її у минулому році, 30-го грудня.

її знання української куль-тури, вміння розмовляти ук-раїнською мовою та за її активність в українському громадському житті, чи при-наймні за її пов'язання з українськими молодечими чи освітніми організаціями. Кандидатки мусять бути членами УНСоюзу. Для

ВІДЗНАЧАТЬ 65-ТУ РІЧНИЦЮ ДЦ
УНР В ЕКЗИЛІ

Філадельфія (УІВ). — Для відзначення 65-ї річни-ці Державного Центру Ук-раїнської Народної Респуб-ліки в екзилі, Уряд УНР спільно з Світовим Об'єд-нанням Прихильників ДЦ УНР, покликани до життя Діловий комітет в такому складі: проф. Іван Самій-ленко, голова, д-р Вікторій Шандор, заступник голови, інж. Петро Крамаренко, секретар, Костянтин Луцен-ко, скарбник; члени д-р Ро-ман Богатюк, інж. Юрій Гончаренко, інж. Борис Ка-чуровський, Лідія Савойка, д-р Микола Шпетко, інж. Юрій Храчевич.

Заплановано ювілейну програму на суботу, 16-го листопада ц.р., в Українсь-кому Інституті Америки в Нью Йорку.

Для відзначення цієї річ-ниці подібні крайові коміте-ти мають бути зорганізова-ні в кожній країні ук-раїнських поселень. І в першу чергу там, де існують Об'єднання Прихильни-ків Державного Центру. В план діяльності цих коміте-тів будуть включені публіч-ні доповіді на тему річниці, спогади учасників і свідків Визвольних Змагань 1917-20 років, мистецькі імпре-зи тощо.

Центральний Діловий Ко-мітет звертається до всіх ділових комітетів та учас-ників Визвольних Змагань надіслати спогади та важ-ливі документи того періо-ду для публікації та збере-ження їх в архіві ДЦ УНР.

У Філадельфії влаштовують віче

Філадельфія, Па. — Як уже інформовано, у зв'язку з діяльністю Бюро спеціаль-них інвестицій (ОСІ) Де-партаменту справедливо-сті ЗСА Інформаційна комі-сія Раді Представників Ук-раїнських Центральних Ор-ганізацій і Українська Ліга Проти Знеславлення вла-штовують інформаційне ві-че про вплив діяльності ОСІ на українську громаду.

Віче відбудеться тут в п'ятницю, 13-го вересня, в год. 7:30 вечора, в примі-щенні Українського Освіт-ньо-Культурного Центру, при 700 Сідар Роуд, а в Нью Йорку в суботу, 14-го верес-ня о год. 7:00 вечора в Домі Українського Визвольного Фронту при другій авеню.

На обидвох вічах виступ-

лять знавці згаданої діяль-ки, а саме: проф. д-р Тарас Гунчак, професор Ратгерсь-кого університету — „Діяль-ність ОСІ і його вплив на українську громаду“.

Адвокат Павло Зумбакіс з Чикаго, литовець, прав-ний оборонець ошкаржених ОСІ литовців, який постій-но працює з Українською Лігою Проти Знеславлення — „ОСІ і його зв'язки з КГБ“.

Д-р Любомир Лушук, ак-тивний член Комісії Гро-мадських Прав при КУК в Канаді, доповідатиме на-тему „Комісія Дешен і ук-раїнська громада в Канаді“.

Модератор: адвокат Ан-дрій Филипович, член Ліги Раді.

Конгрес федерції
університетського спорту
почув про українців

Кобе, Японія (УІС „Смо-лооскпн“). — В дні 26-го, 27-го і 28-го вересня ц.р. тут у новій величній будівлі Міжнародного конферен-ційного центру відбувся сві-товий конгрес — Міжнарод-ної федерації університет-ського спорту (ЦЕСУ).

В конгресі взяло участь понад 500 делегатів з ба-гатьох країн світу. Більшість

делегатів — це університет-ські професори і лікарі, спе-ціалісти спортивного меди-цини. Зареєстрованим учас-ником конгресу з правом бра-ти участь в дискусіях був представник „Смолооскпн“ Оєпп Зінкевич.

Протягом трьох днів на різних сесіях конгресу виго-лошено понад 100 допові-дей, тематика яких пов'яза-на з проблемами універси-тетського спорту. В деяких сесіях брав активну участь представник „Смолооскпн“, який ставив питання до-повідачам і порушував про-блеми університетського спо-рту.

В конгресі зголосили участь понад 20 лікарів і дослідників з СССР. В про-грамі були заповіджені до-повіді відомих професорів з СССР — Петренка, Гераси-менка, Юазаса й інших. Окремі сесії мали відбутися дослідники Вільнюського державного університету, але ніхто з представників цих наукових установ до Кобе не прибув і їхні допові-ді були відкладені в остан-ній хвилині.

На другий день конгресу, під час найважливішої його частини, з Японії був від-критий до Москви советсь-кий спортивний діяч, віце-президент Міжнародної фе-дерції університетського спорту, Драчевський, відомий зі скликання на попе-редній Універсіаді в Едмонтоні пресконференції, на якій він протестував проти діяльності „Смолооскпн“.

У заключний день кон-гресу були два виступи вче-них СССР — ректора Ал-маАтинського інституту ар-хітектури і будівництва інж. Байболова про матеріали будови спортивних стадіонів і доріжок, зокрема про ар-ман та вплив їх на фізичний стан і спортивні результати. Другу доповідь виголосив проф. Олександр Остапен-ко зі спортивного товари-ства „Буревісник“ про вза-ємодії різних фізич-ного тренування студентів і вплив цього тренування на їхній психічний стан.

(Закінчення на стор. 3)

(Закінчення на стор. 4)

М. Горбачов намагається
подіпити Захід, — каже Дж. Буш

Топіка, Кензас. — Висту-паючи в Кензаскому стей-товому університеті перед студентами і членами факу-льтету віцепрезидент Дж. Буш заявив у понеділок, 9-го вересня ц.р., що советсь-кий лідер Михайл Горбачов намагається, напередодні зустрічі з президентом ЗСА Роналдом Регеном в Жене-ві, поділити Захід, порізни-ти його в поглядах на спра-ви закордонної політики і оборони, розбити і знищи-ти оборону ініціативу Р. Регена, припинити продук-цію так званої космічної зброї, замість підготова-ти до серйозної і широкі розмови із ЗСА і висувати проєкцію майбутньої спів-праці двох надпотуг.

У своєму виступі Дж. Буш намагався точка за точкою відповісти на про-пагандивні заклики генераль-ного секретаря ЦК КПСС при чому він категорично відкинув обвинувачення М. Горбачова, що ЗСА радше посилюють, як зменшують свою антисовєтську кампа-нію, чим збільшують, мов-ля, напругу у відносинах між Вашингтоном і Моск-вою.

Тому, що виступ віцепре-зидента був апробований Державним департаментом і Радіо Крайової Безпеки, політичні спостерігачі й ана-літики добачають у його виступі тверде незмінене ста-новище Адміністрації у по-літиці ЗСА з СССР.

Американські сенатори
вернулися з Москви

Вашингтон. — Делегація в складі семи американсь-ких сенаторів вернулася з Москви. Сенатори відбули неофіційний обмін думками з советськими керівниками, в тому числі з генеральним секретарем ЦК КПСС Мі-хайлом Горбачовим.

Загальний тон заяв сенато-рів після повернення да-лекий від оптимізму, хоч деякі з них і підкреслюють наявність „позитивних зру-шень“ і „більшої гнучкос-ті“ в політиці нового керів-ництва.

Сенатор-демократ Сем Нанн сказав, що перегово-ри в Женеві про редукцію нуклеарних запасів зброї можуть тривати до безко-нечності, якщо Москва не змінить свою непримирим-ну позицію щодо „зоряних війн“.

„Горбачов намага-ється в першу чергу виріши-ти питання про космічну оборону, а вже потім гово-рити про скорочення веле-теського нуклеарного ар-

В СВІТІ

НАМАГАННЯ ПЕРЕХОПИТИ владу в Таїланді одною військовою фракцією не вдалося і після 10-годинних боїв на вулицях Бангкоку військові частини, які підтримують теперішній уряд, зломали опір і навели порядок у столиці. Ше в понеділок вранці, 9-го вересня, реbelieнти хвалилися, що вони розв'язали парламент, опанували головну радіостанцію в Бангкоку, проголосили недейс-нимм зарядження уряду. Принаймні чотири особи були вбиті у перестрілці, серед них два працівники телевізійної компанії Ен-Бі-Сі. Згідно з урядовим повідомленням у переворот були замішані 400-500 старшин і вояків і всі вони перебувають тепер у полоні, очікуючи суду за зраду батьківщині і намагання збройно повалити легальний уряд. Інші військові частини, які брали участь у зламанні перевороту, повернулися до своїх казарем.

ШЕФ ШТАБУ ЙОРДАНСЬКОЇ армії Фауї Талєб відвідав ще в цьому місяці Советський Союз. Йорданія, після труднощів на Заході, головно в З'єднаних Штатах Америки з купівлею модерної зброї, звернулася тепер до СССР з цією справою і закуп зброї мають бути головною метою поїздки йорданських військовиків до Москви. Існує ще й інша можливість, — кажуть політичні спостерігачі, що заповідана візита йорданського речника в Москву є частинною тиску на Адміністрацію президента Роналда Регена і Конгрес, які тепер обмірковують прохання Йорданії про закуп більшої кількості зброї.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса інформувало, що Адміні-страція президента Роналда Регена і Пентагон погодилися продати зброю для Пакистану на суму 100 мільйонів доларів і гелікоптери для Південної Кореї на суму 178 мільйонів доларів. Пакистан зацікавлений в першу чергу у прешизних протилежних ракетах, головно після того, як Советський Союз, окупайний війська якого стоять у сусідньому Афганістані, порушує дуже часто пакистанську територію літаками, а також намагається до такого порушен-ня афганські комуністичні збройні сили. Південна Корея вже раніше просила продати їй 21 гелікоптер типу „Кобра“, які розпоряджають антитанковими малими ракетами, найкращими, які досі були винайдені.

ЕВРОПЕЙСЬКІ КРАЇНИ
ОБМЕЖУЮТЬ СПІВПРАЦЮ З ПАР

Люксембург. — Одинад-цять європейських країн, членів Європейської еконо-мічної спільноти вирішили значно обмежити економіч-ну, культурну і військову співпрацю з Південно-Аф-риканською Республікою і тим самим висловити своє незадоволення її расовою політикою апартаїду. Вели-кобританія, також член тієї спільноти, покинула не солі-даризувалася з рештою чле-нських держав, кажучи, що вона потребує більше часу для студії загальної ситуа-ції і наслідків, які обов'язко-во наступлять у висліді ма-сових економічних й інших санкцій. Уряд прем'єр-міні-стра Маргарет Тачер менш-більш погоджується у тому відношенні з Адміністра-цією президента Роналда Регена, що масові санкції будуть передвісником вели-кої не тільки економічної, але також політичної ката-строфи в ПАР, до чого зма-гають комуні-московські імперіалісти.

На жаль, — кажуть аналі-тики і політичні спостеріга-чі, — не всі держави світу розуміють ці справи, а деякі піддалися під вплив бара-банної пропаганди лібераль-них засобів масової інфор-мації і советської пропаган-ди, а також закордонних спільнот негрів, які, як ка-же один із співробітників газе-ти „Вашингтон Таймс“, із „теплого закутку в Нью Йор-ку, Чикаго, Лос-Анджелесу й інших міст ЗСА підняли голосну пропагандивну кам-панію за підтримку санкцій, не усвідомлюючи собі цього що ці санкції є зашмором на ший їхніх братів в Пів-денній Африці“.

Заходи європейських дер-жав, які були одобрені міні-страми закордонних справ на їхній річній конференції в Люксембургу, можуть знач-но „підірвати економіку ПАР і створити ситуацію, що більшої напруги між чорними й білим населенням

бо державні підприємства і приватні компанії, зокрема копальні золота і вугілля, почнуть процес масового звільнення робітників, які у своїй масі є негритянами. Все одно американські де-мократи, почувши про об-межені європейські санкції заявили устами своїх речни-ків, що їхні представники в Сенаті і Палаті Репрезента-тів робитимуть тиск на збі-льшення санкцій і змага-тимуть до прийняття окремо-го законопроєкту в цій спра-ві.

Південно-африканський уряд у Преторії запротес-тував формально проти спількування деяких європе-йських держав з представни-ками півлінійної організації Африканського національ-ного конгресу. Він мав на увазі зустріч міністра за-кордонних справ Люксем-бургу Жака Пука, який був прелесідником конференції, з Азімом Пагадом, речни-ком півлінійної організації, який використав нагоду розмови з люксембургом, щоб нагоси-тити можливість громадянсь-кої війни в ПАР, якщо Преторія не поступиться і не нав'яже монологу з пред-ставниками чорного насе-лення, а головно не вирі-ється політичні апартаїди.

За прийняттям постанови у справі санкцій голосували міністри із Західної Німеч-чини, Франції, Голландії, Бельгії, Данії, Італії, Ірлан-дії, Греції і Люксембургу. Їх підтримали Іспанія і Португалія, які стануть чле-нами спільноти в наступно-му році. Державний секре-тар ЗСА Джордж Шуц зая-вив своїм європейським ко-легам, що американські сан-кції, проголошені недовго президентом Роналдом Ре-геном, стануть вирієм по-міркованості європейських країн до дуже делікатної справи в ПАР, бо всякі ра-шальні потягнення служ-тимуть тільки ворогам віль-ного світу.

В АМЕРИЦІ

З МЕТОЮ ПОЛІПШЕННЯ безпеки, Державний департа-мент планує замінити американськими працівниками всіх советських громадян, які працюють в амбасаді ЗСА в Москві, до 1988 року, тобто до того часу, коли буде готовий новий будинок амбасад, який відбудеться уже кілька років. В даний час в американській амбасаді в Москві працює біля 200 советських громадян. В цьому місяці Уряд ЗСА має намір попросити від Конгресу 18 мільйонів доларів, щоб уже в наступному році приступити до заміни працівників амбасад.

В МЕДИЧНОМУ ЦЕНТРІ стейтвого університету Арізони була успішно здійснена операція перещеплення серця, зроблена наймолодшому пацієнтові за всю історію подібних операцій. Цим пацієнтом став 25-річний Майкл Драммонд. До операції життя М. Драммонда підтримува-лося роботою штучного серця „Джарвік-7“. Це серце функціонувало з 29-го серпня, але з невідомих причин у нього почався крововилив з судин головного мозку. Тому було вирішено терміново замінити „Джарвік-7“ серцем донора. Операція тривала 4 години 45 хвилин.

СУДЯ ДЖАН ВУКАЗИН відмовився випустити до суду під заклад Джеррі Витворта, якого обвинувачують у шпигунстві на користь Советського Союзу. Адвокати передали суду 25 зливів від друзів, родичів і колишніх колег Дж. Витворта, які зобов'язалися внести гроші. „Відмовивши адвокатам відпустити Витворта під заклад, суддя мав рацію. Друзі і родичі не знають з такою життя Витворта“, — сказав асистент прокуратора Вілліам Фармер. Суд над Дж. Витвортом почнеться 12-го листопа-да.

В ЗСА ПЕРЕБУВАЄ советська делегація, яку очолює директор московського Інституту ЗСА і Канади Георгій Арбатов. Виступаючи на неофіційній конференції, організованій в Сан Франсиско Інститутом політичних досліджень, приватного організатора цього напрямку, Г. Арбатов сказав, що советсько-американські відносини перебувають в небезпечній стадії і що існує пряма загроза для дальших переговорів про зменшення зброєси. Г. Арбатов захищав існуючу в СССР систему космічної оборони, називаючи її необхідною, але заперечував таку ж необхідність створення американської протистейтної зброї, що, за його словами, є початком нової фази переговорів зброєси.

ЕКСПЕДИЦІЯ, ДО СКЛАДУ якої входить 12 „шукачів скарбів“, оголосила про намір відістати поховані в Арктиці під товщею льоду і снігу всім військових літаків часів Другої світової війни. Експедиція складається з дев'яти чоловіків і трьох жінок. Її керівник, 58-річний власник ресторану в Санта Моніці, Джей Фінделла, заявив, що два бомбардувальники і шість винишувачів досі лежать під льодом і снігом товщиною від 40 до 80 футів у південнозахідній частині Гренландії, недалеко від Полярного кола. Мета експедиції — виключно комерцій-на. Кожний літак, за словами Дж. Фінделла, коштує від 500 тисяч до мільйона доларів. Вважають, що вони зберігають в ідеальному стані.

СВОБОДА

Українська щоденна газета

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши задресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Чеків і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Він жив — любив і не набрався скверни...

Василь Стус, що про нього Зорян Попадюк, теж політичний в'язень, вірно сказав: "Тепер більшого за Стуса в українській поезії нікого немає", — загинув смертю мученика-героя в страшній совєтсько-людожерській каторзі — 4-го вересня цього року. Вість ця потрясла кожне українське серце, ба, і кожне порядне серце в світі й в Україні, бо це ще один чорний злочин, "лютої імперії", за висловом президента Регена, лютої ж особливо до українців, яких та комуно-російська імперія прирєкла на цілковите винищення, на тотальний геноцид.

Вслід за шойно замученими на смерть найкращими синами України: за Валерієм Марченком, за Олексом Тихим, за Юрієм Литвином, за Борисом Антоненком-Давидовичем, за Володимиром Горбовим, та за сотнями інших, що їх просто без оголошення загибав в мерзлу сибірську землю криваве КГБ, — поховано тепер Василя Стуса, окрасу української поезії, вірного духового сина Шевченкового і учня його, так само — на 47-му році його трагічного життя, одну третину якого він перебував у страстихлих умовах совєтської каторги, про що він залишив нам потрясаючі своєю силою викривальні статті. Такими є записки, "З таборового зошита", "Вирок і коментар" — Справа Василя Стуса, "Я обвинуваю" та багато інших, написаних в обороні найбільш покривджених і часто "безсповесних" українських в'язнів, отих, як покутник — український християнський в'язень сумління галичанин Семен Скалич, що перебуває від 1945 року по тюрмах ССРСР, та за особливо люто трактованих органами КГБ колишніх оунівців-упівців, тих "святих дідів", — за висловом того ж Зоряна Попадюка, — які вже ніколи не побачать рідної, "Святої України" — їхньої рідної землі. Але найбільше знаємо про Василя Стуса з його надхненних поезій, і всі вони майже з мотивами громадської лірики; ці вірші є одноразово й найкращими зразками справжньої високої поезії. Знаємо В. Стуса з його ледве врятованих від спалення в в'язниці безсмертних збірок — "Зимові дерева", "Веселий цвинтар", "Палімпсести" та "Вірші в в'язниці", написаних зовсім свідомо так, щоб вони залишилися дороговказами і його заповітом для нас від поета, прирєченого на смерть лютиим окупантом України. У цих перлинах-поезіях сказав нам Василь Стус, що не лукавив він з долею, а просто йшов, не маючи зерна неправди за собою в його зтортованому до інших серці. Він жив — любив і не набрався скверни... У невмирущому його свідченні-сповіді про свою недалеко загибель-смерть писав поет:

Як добре те, що смерті не боюсь я
і не питаю, чи тяжкий мій хрест,
що вам, лукаві судді, не клопуюся
в передчутті недовідомих верст.
Що жив — любив і не набрався скверни
з ненависті, прокльону, каяття.
Народе мій! До тебе я поверну
і в смерті обернуся до життя.
Своїм стражданням і не злим обличчям,
як син, тобі доземно поклонюся
і з рідною землею поріднюся.

І нема сумніву, що народ український, його народ, за волю якого віддав себе всьому Василю Стус, приймає вже тепер його поклін доземний, а рідна мати Україна вже взяла його, "страждене і не зле обличчя" в свої теплі материнські долоні і каже нам усім не забути Стусових заповітів — змагатися за честь і гідність свого народу. "Але головні гнути я не збирався, бодай що б там не було. За мною стояла Україна, мій пригноблений народ, за честь якого я мушу обставити до загибелі..." — Ці слова сказав Василь Стус своїм друзям чи не на останньому побаченні з нею...

Репресований вперше в 1965 році, бореться непохитно за честь і гідність України два повних десяти років Василь Стус, обстоючи найдорожчою ціною — жертвою свого життя — добру славу України.

Спомянім же ми великого поета й героя мученика Василя Стуса не злим, тихим словом тепер у своїх молитвах, індивідуальних і спільних панакідах, а в серцях своїх закарбуємо імена тих катів, що замучили ще одного українця. І все це до того часу, щоб стати свідками їхніх чорних діл, коли найбільші злочинці, яких тільки знав світ, сядуть як підсудні на лаву грядучих Нюрнбергів.

Засоби масової інформації відідали дуже багато уваги із відзначення дня 2-го вересня 1985 року, як 40-річчя від закінчення Другої світової війни. У всіх звітуваннях наголошувалося, що ця війна насправді по своїй суті і значимості була — першою глобальною війною в нашій історії. Вона взяла свій початок у неочікуваному японському нападі на Перл-Гарбор, а закінчилась безумовною капітуляцією Японії, після того, як Америка скинула свої перші атомові бомби на Гірошіму і Нагасакі.

Сьогодні, вже із перспективи часу, мілітарні аналітики заявляють, що до основної виграної альянсів у Другій світовій війні причинилися дві знаменні акції — десант західних союзників на Західну Європу під назвою "Ді Дей" і повний розгром Японії, що мало свій горезвісний вияв у Гірошімі і Нагасакі.

Про "Ді Дей" десант, що його вважали військові історики, за один із проявів "воєнного мистецтва", написано вже стільки різнобічних аналізів, підходів і навіглювань, що вони в додатку до них фільмових репортажів, оформилися і створили зовсім окрему серію бібліотечних випусків.

Але у цьому грандіозному десанті варто звернути спеціальну увагу і пригадати про першу переведену спробу у тому десанті, що його було зроблено 19-го серпня 1942 року у порті Діеп у Західній Франції.

Армада, що складалася із

Ярослав Курдилик

НАЙБІЛЬША КАНАДСЬКА МІЛІТАРНА ПОРАЗКА

різномісних 237 морських і причальних одиниць, перевезла тоді на своїх поклажах 50 танків і більше, як 6,000 альянтських вояків. Між ними найбільше було канадців, які мали тоді дуже мало військового досвіду, а командиром усіх канадських з'єднань був генерал Джон Робертс. Десант переправив Англіський канал і всю цілість десанту і їх операцій під Діеп перебрав їхній головкомандувач, лорд Ллоїс Монтбеттен.

Містечко Діеп, це — невеликий рибальський порт, а розцінюючи із точки зору стратегії, дуже невдачно підібраний плацдарм для того роду операцій, що згодом і виявилось у його кривавому і трагічному завершенні.

Німечки оборонні позиції у Діеп були розміщені і побудовані на високих скелястих берегах, і коли канадські війська на досвітку почали причалювати і закріплювати свої перші мости причілки, їх зустріла неможливі і безвихідна масакра. Очевидці з того часу розказують, що море було досить червоне від крові, бо більша частина із десанту, що не встигла розвантажитися із причальних човнів і вийти на береги, танки, судна і ззагалі все військово вивантаження лежало поперемішане із

камінням і піском, а посеред цього всього — скрізь лежали побиті і поранені вояки... Витворилася жахлива суміш.

Крім німецького суходільного обстрілу важких гармат і повітряного бомбардування, десант намагався, прикрити і підкріпити альянтські далекобійні морські гармати із кількох важких бойових кораблів. А в повітрі відбувся і прохід один із перших і найбільш повітряних зударів того часу, що відбувся між альянтським і німецьким бойовим летунством.

Очевидно, що німцям, хоч і мали вони багату втрату, цей десант не надзвичайно ослабив помітно їхню оборонну систему. Але за канадців мали 4,000 втрат в людях і для багатьох із них, це був перший і останній бій.

І хоч Бі-Бі-Сі в тому часі намагалася розголосити, що це, мовляв, "Перша велика перемога Канади", вже відносно у короткому часі виявилось, що з'єднання полку із Південного Саскачевану й інших частин досить здештовано. А що ці з'єднання походили із деяких т.зв. "перерийних обшарів", не сумніваючись, що між канадськими врятами були теж і наші брати українці...

Із 4,963 вояків канадсько-

го контингенту — 3,367 було втрат: 907 вбитих, коло 1,000 поранених і 1,900 потрапили в полон. Канадський військовий історик полковник С.П. Стейсі у своєму творі п.н. "Шість літ війни" пише, що за дев'ять годин у десанті на Діеп із 5,000 вояків, канадська армія втратила більше полонених, як за 22 місяці часу, що їх мали канадці в усіх інших своїх операціях.

Лорд Монтбеттен, як головкомандувач, намагався усе ж заперечувати висловування проти нього закиди і перекинути що жахливий десант нещадно на рахунок того, що, як він твердив, — десант був підготований і розроблений іншими вищими військовими планувальниками, а йому доручили тільки виконати цю безспішну і жалюгідну акцію.

У деяких коментарях про десант у Діеп виявились були цікаві натяки про те, що Монтбеттен був згодом під натиском Москви, щоб хоч будь-яким мінімальним бойовим виступом продемонструвати перед світом, що вже наразі проти нацистської Німеччини розпочався "другий додатковий фронт". Можна знайти теж і такі здогади, що в тому десанті було аж то канадців, які це із Першої світової війни та в інших своїх бойових проявах, перед усіми ворожими наступальними загрозами, проявляли завжди свою стійкість і зарадність та все були найхорообріші і неупустливі вояки в кожній їхній акції.

Таке є факти. Що ж нам треба робити? (К. Степовий нікого не питає) — зі самого початку він перейшов до конкретної дії — своїми грошима відкриває конто під наголовком Фонду Українських Пам'яток в Україні. А ми, не відстаючи від нього, мусимо створити громадську думку, створити комітет, втягнути до неї всіх зацікавлених, знайти відповідальних людей у Вашингтоні, щоб підняли заходом справ, звернутися до автора пам'ятника, маестра Лева Молодожанина для ретельного слова в загальному проекті і зрушити лід з місця. До цього зобов'язує нас наша совість. Тому у закінчав, щоб дискусію про стан пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні припинити. Нам треба всім засукати рукави, як висловлювалася Валентина Ярмоленко з далекого Міннеаполісу і взятися до діла. Я готовий засукати свої рукави по самісінькі вуха, а ви, мої брати і сестри українці?

P.S. Забув сказати, що Державна служба парків у зв'язку із цим проектом обіцяла в майбутньому за свій коштом тримати у парку Шевченка постійну поліційну патрулю для запоруки чистоти й порядку.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО УТРИМАННЯ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ У ВАШІНГТОНІ

квітів зі змінами три рази в рік. Кошт: 8,000 дол. Рекомендовані прикраси і загальний ремонт, які треба зробити одноразово:

1) Основне чищення і вакусування пам'ятника кошт: 1,500 дол.
2) Ремонт підестало та фонтану кошт: 1,500 дол.
3) Насадження декоративних кущів на основі запропонованого проекту кошт: 6,000 дол.

4) Новий газон (старий, як добре знають свідки з витоптаних і повен бур'янів) кошт: 3,500 дол.

5) Побудова нової тераси та хідників. Старі зовсім потріпані, кошт: 26,000 дол.

6) Устаткування орошувальної системи для кущів, газону і квіткових клумб кошт: 10,000 дол.

Свій лист суперінтендент Державної служби парків закінчує словами: "Ми будемо безмірно вдячні за будь-яку фінансову допомогу для втримання і ремонту пам'ятника Великому Українцеві у Вашингтоні".

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІЛ!

Першим головою Ради КСР був д-р Кость Левицький, ініціатор заснування цього Союзу. Його перевибрали кожного року аж до Першої світової війни в 1914 році. Першими членами Ради були: д-р Степан Федак, Олександр Сероцьковський, д-р Георгій Кормош, о. Олександр Темницький, інж. Василь Нагірний, д-р Ярослав Кулаковський, д-р Михайло Кошоба, Антін Негребецький, д-р Євген Оленіцький, д-р Микола Шухевич, д-р Іван Дромирицький і д-р Л. Озаркевич.

Першими почесними ревізорами, що їх іменувала Рада на своєму засіданні 1-го квітня 1904 року були: Сидір Британ, Микола Заяцьковський, Михайло Іваневич, д-р Т. Кормош, Аполлон Нічай, Кость Панківський, О. Сероцьковський і Юліан Січинський. Директором канцелярії і головним ревізором був Омелян Савич.

Скоро, однак, нарізла потреба мати сталих фахових ревізорів, бо зі зростом членства почесні ревізори не мали змоги виконувати постійно свої обов'язки.

Першими постійними фаховими ревізорами, крім О. Савича, були: Богдан Дуткевич, Осип Скрентович, Іван Філіпович і Павло Глодзінський.

У 1909 і 1912 роках в Союзі переведено деякі статутіві і організаційні зміни, щоб задовольнити потреби обслуги 557 різного типу кооперації, які об'єднували 180,000 членів.

Сьогодні годі зміряти цифрами моральні досягнення Ревізійного Союзу і його членів. Знаємо певно, що самі кредитові кооперації із сотнями дрібних позичкових кас при Чигалінях "Прогресити", майже цілком злікували фінансову лихву, яка панувала в тому часі, і "лушила" наших селян у Галичині.

Велику освідомлюючу, просвітньо-господарську, роллю виконав журнал КСР "Економіст" та масовий кооперативний часопис "Самопоміч". Редакторами "Економіста" були: М. Кошоба (1904), Кость Панківський (1905-1908) і Андрій Жук (1909-1914). А Жук був і редактором "Самопоміч" 1909-1914.

Зпоміж усіх названих і неназваних кооперативних діячів того часу, окремо треба відзначити Кость Панківського, який, як директор Крайового Союзу Кредитового і член Ради Крайового Союзу Ревізійного, та редактор "Економіста", вмів показати та з'ясувати головну мету

Ярослав Татомір

В. Стус на сторінках „Вашінгтон Таймсу“

У літературно-мистецькій секції щоденника „Вашінгтон Таймс“ з 28-го серпня рівно тиждень перед мученицькою смертю, що наступила 4-го вересня поміщено статтю Марка Царинника про Василя Стуса, частину щоденника Стуса з Коліми та його чотири вірші у перекладі М. Царинника і професора емерита Торонтонського університету Юрія Лудького. Стаття і переклади займають майже всю першу сторінку згаданого секції „Вашінгтон Таймсу“ і більше як третину другої сторінки.

Минулого тижня Василь Стус, один з найбільш українських поетів нашого часу, помер у концтаборі в Пермі. Перший раз В. Стус був засуджений на п'ять років ув'язнення і три роки заслання у 1972 році. У 1979 році він повернувся до Києва і став членом Української Гельсінкської Групи, що тривало тільки п'ять місяців.

Василь Стус знав, що його ждуть жорстокі переслідування. Він писав у своєму щоденнику: „Я був пригнаний не схиливши моєї голови. За мною стояла Україна і мій повелювальний наріз, що його честь я повинен був боронити до смерті...“ У 1980 році В. Стус засудили на 10 років ув'язнення і п'ять років заслання.

Варварські умови совєтських в'язниць і концлагерів знищили кріпке здоров'я Стуса, сьогодні, після тюремних переслідувань і після совєтського „лікування“, знищили його, але ніко-

ли не зламали його духа.

Кагебісти сконфіскували понад 600 поезій й інших творів В. Стуса, але дещо таки передісталося на Захід. Слід згадати, що найбільш престижне міжнародне товариство письменників і поетів, ПЕН Клуб, іменувало В. Стуса своїм почесним членом.

Стаття про великого поета, повинна бути самозрозумілою і звичайною появою так, як звичайною появою повинні бути статті про Чорновола, Лук'яненка, Світличного, Сверстюка і сотень інших борців за людські національні права українського народу.

Але ми живемо у часи величезної більшості американської преси і всі великі сітки телебачення вперто промовчують не тільки будь-які виступи про боротьбу українського народу за свої права, але навіть за саму назву „Україна“ чи „Українець“. Ми читаємо в американських часописах часто про переслідування дисидентів в ССРСР та це все — або жиди або москалі.

Про українських дисидентів ні слова, не зважаючи на те, що українці становлять понад 50 відсотків усіх політичних в'язнів в ССРСР.

У такій дійсності поява статті про В. Стуса та перекладів його творчості на найкращому місці часопису „Вашінгтон Таймс“, це для нас рідка, позитивна новина. За це ми повинні бути вдячні М. Царинникові і редакції „Вашінгтон Таймсу“.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО БІЛЬ, БУДІВЛЮ УНС І УВФРОНТ

Останні рядки репортажу спричинили біль: „У пленарному засіданні (Комітет для Відзначення Тисячоліття Християнства) 17-го серпня ц.р., не брали участі члени Українського Визвольного Фронту. Голова Президії д-р Ю. Старосільський отримав був телефонічний запит від голови ООЧСУ проф. Миколи Чирівського, чи не можна перенести пленарне засідання куди інше, а не переводити його в будинок УНСоюзу. Д-р Ю. Старосільський відповів, що це просто з технічних причин вже неможливо... Тоді проф. М. Чирівський заявив, що з уваги на місце переведення пленарного засідання УВФронт участі не візьме...“

Мені прямо не хочеться вірити, що зі становищем проф. Чирівського згідні усі члени УВФронт — чимало з них мої приятелі, знайомі, родичі. Мені не хочеться цьому вірити, бо становище проф. Чирівського дивне: голова організації, яка взялася обороняти чотири свободи України, не хоче переступити порога будинку Українського На-

родного Союзу!

Кілька років тому я читав в одній із польських газет докляну статтю на адресу лідерів „Польонії“, мовляв, українці вибудували знаменитий будинок в Джерзі Сіті, а ми ні. Автор цієї статті і його читачі напевно не мали б застережень коли б їх запросили до будинку ІХ. Адаже там не викрито якогось вірусу „хвороби легіонерів“!

Насувається запитання: якщо б Президії комітету вдалось перенести місце зборів до котрогось з готелів, чи це задовольнило б провід Фронту? Навіть тоді, скажім, коли б власники того готелю потайки займалися торгівлею наркотиками?

Я гадаю, що члени організації Фронту, чесні українці, повинні засипати проф. Чирівського листами і телефонами щоб він мав дійсну картину поглядів тих, від імені яких він заявляє, що не буде зустрічатися в будинку Українського Народного Союзу.

Ростислав Л. Хомяк
Мек Лін, Ва.

Андрій Качор

ЗМАГ ДО ДОБРА І КРАСИ НАРОДУ

II.

Такою установою став Крайовий Союз Ревізійний, ініційований Ревізійним Союзом Українських Кооперативів (скорочено РСУК), заснований у ініційованій д-ра Костя Левицького у квітні 1903 року, а урочислений в 1904 році.

Основною збори цієї установи відбулися 4-го грудня 1903 року у Львові, на яких схвалено статут, що його вигадали д-р К. Левицький. Статут цей 24-го грудня 1903 року подано до затвердження Галицькому Намісництву, що його апробувало 18-го січня 1904 року. Першій Загальній Зборі Крайового Союзу Ревізійного відбулися 25-го березня 1904 року в присутності 22-ох представників союзних кооперацій. Збори проводив інж. В. Нагірний. КСР зараз же почав практичну працю.

Статутним завданням КСР було: дбати про розвиток союзних кооперацій, їхнє доведення, заступати своїх членів перед урядом, вбирати і проголосовувати статистичні відомості про їх діяльність та видавати інструктивно-ідеологічний часопис і відомості кооперативної літератури, а також організувати нові кооперації та дбати про їхній розвиток. Кооперативні члени КСР мали видавати 20 копій виписного з щорічного вклада, ухваленого загальними зборами Союзу. Крім того, члени були зобов'язані присилати кожного місяця, і з кінемоматрою, свої рахункові звіти та відпис протоколу своїх загальних зборів. Кооперативні, знову ж, мали право і обов'язок висилати своїх делегатів на загальні збори Союзу, вибирати голів і 12 членів Ради на один рік, які відповідали за діяльність Союзу.

кооперації, вказуючи на її велику ідейну основу виховати нових провідників господарського життя, які мали навчити наріз бути справжніми господарями своєї землі. Не спинаючись довше над діяльністю КСР до Першої світової війни — це окрема широка тема — скажемо тільки коротко: це була велика піонерська праця. Війна не попрацю знищила і по війні треба було все починати наново. Починати новий розділ історії української кооперації в Західній Україні.

Шестилітня війна (1914-1920) на західноукраїнських землях цілковито знищила організоване українське господарсько-кооперативне життя. Вона знищила також тисячі індивідуальних господарств і треба було багато часу та енергії зжити на те, щоб промстити країну від дроздів засіків, позасипати стрілецькі рови-окони, усунути артилерійські та скорострільні бетонові гнізда, направити розбиті дороги, відновити зруйновану комунікацію...

І тоді, свідомою частиною українського провідного активу прийшла до шаленого рішення, а саме, що треба, перш усього, якнайшорше, відновити кооперативну організацію, яка допомогла б народові, під новою, польською, окупанцями свої господарські справи взяти у свої власні руки. Вибудову зруйнованих війною господарств зачати об'єднаними власними силами, бо на поміч польської держави годі було рахувати. Вона не була зацікавлена у господарській відбудові наших земель. Принаймні вона не виявила тоді ніякої ініціативи в тому напрямі.

Навіпаки, вона хотіла нас якнайкорше „проковтнути“, засмілювати, виготовляючи цілком негосподарські пляни „на знищення Русі“.

Провідні діячі західноукраїнських земель того часу були свідомі, що ми програли битву на полі бою, але ми не можемо і не сміємо програти на культурному, господарському та політичному полі боротьби за долю народу.

(Продовження буде)

СОЮЗОВЦІ! ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА МАЛУ СУМУ НЕ Є ЖАДНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ. ПЕРЕВІРТЕ НЕГАЙНО ВИСОТУ СВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ПІДНЕСІТЬ ЙОГО ДО ТАКОЇ СУМИ, ЯКА ВІДПОВІДАЛА Б ПОТРЕБАМ ВАШОЇ РОДИНИ. ЧИМ БІЛЬША РОДИНА, ТИМ БІЛЬШЕ ТРЕБА МАТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ НА НЕОБМЕЖЕНУ СУМУ 50,000, 100,000, 200,000 І БІЛЬШЕ ДОЛ. РАДИМО ВАМ ЩЕ СЬОГОДНІ ПЕРЕВІРИТИ ВИСОТУ ВАШОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ ВАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ДИРЕКЦІЯ І БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ ПРИ ЦЕРКВІ-ПАМ'ЯТНИКУ в Бавнд Бруку, Н. Дж.
повідомляє, що
НАВЧАННЯ в ШКІЛЬНОМУ 1985/86 р.
РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ 28-го ВЕРЕСНЯ 1985 РОКУ
Школа знаходиться в приміщеннях Українського Культурного Центру в Осередку УПЦ. Навчання відбувається кожної суботи від 9:00 год. ранку до 1-ої год. по пол.
За докладнішими інформаціями про садочок і вписи класи звертатися до Олексія Шевченка, (201) 725-5322.

Увага!
Станична Старшина Пластової Станиці в Нью Йорку
повідомляє, що
ВПИСИ ДО ПЛАСТУ
будуть відбудуватися від 13-го вересня до кінця місяця жовтня кожної п'ятниці вранці в суботу до пополуноч в Пластовому Домі, при 144 Другій Авеню в Нью Йорку, Н. Й.
СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ ЗАЙНЯТІ
для ЮНАЦТВА — у п'ятницю, 13-го вересня 1985 року о год. 7-й веч. у великій залі Пластового Дому, для НОВАЦТВА в суботу, 14-го вересня, о год. 1:30.
Усіх обов'язує на відкритті зайняти пластовий однострій.

Комітет Оборони Української Спащини та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для
1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців
Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із вивченням візком цього заклику.
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.
Сума пожертви \$.....
ім'я та прізвище.....
число дому, вулиця.....
місцевість..... степі..... поштовий код.....

Торонто відзначає 1000-ліття Хрищення України

концертом творів Д. Бортнянського

Концерт творів Дмитра Бортнянського відбувся тут в неділю, 28-го липня ц.р., в найбільшій концертній залі міста, престижній Рой Томсон Голл, що була виведена до останнього місця.
Виконавцем концерту був Ювілейний хор Фундації Тисячоліття Хрищення України — і це був його інавгураційний концерт. Диригував маестро Володимир Колесник.

Ювілейний хор Фундації Тисячоліття Хрищення України організувався минулого року як фундація, створена з нагоди Ювілею Тисячоліття Хрищення України. Фундація запрошувала видаті альбом з п'яти платівок, до яких увійшли б усі 35 хороших духовних концертів Дмитра Бортнянського. Фундація тоді проголосила набір до хору по Америці і Канаді. Зголошених переслухав маестро Колесник і вибрав 44 особи — 22 хористок та 22 хористів — з багатьох переслухуваних. Велика частина учасників — це професійні співаки, решта — це професійні музиканти, які доводили співаки хорів. Багатьом з них було тембрами голосів досягнути ідеальної гармонійності голосів і співу і це йому вповні вдалося. Ансамбль як цілість звучав прекрасно, голоси чудово зливалися, твори-

ли оксамитно — теплу барву музичного інструменту.

Це виявилось вже зі самого початку концерту, в якому хор виконав перших 18 духовних концертів а капеля Д. Бортнянського. Вже перші слова хору „Воспойте Господеві піснь нову...“ створили святковий настрій. Публіка, наче ворожена, вслухалася в музику гениального композитора, виконану таким унікальним ансамблем. Повна зіспіваність, прецизність, відчуття музики і змісту слів, прегарна дикція — і дисциплінованість, — все це створило неповторну атмосферу концерту. Доведені до досконалості прекрасні пісенні хору, контрастні форте, повне звучання яких було заокруглене і без різкості. Тяжко було уявити, що 44 людей можуть так спільно і однаково передавати музичний твір!

Наприклад, прекрасний виступ солістів у 4-му концерті „Воскликните Господеві всі земля“, чудове піанісімо цілого хору в словах „Благословите язичи Бога нашего...“ і відразу енергійне „І услышен...“ були надзвичайними контрастами.

Або радше „Слава во вишніх Богу...“ в 6-му концерті з чистою, наче прозорою частиною солістів у контрастуючому повільному темпі...

Також чудовий початок 11-го концерту в піанісімо „Благословен Господь...“ Одна з найкраще виконаних частин солістами, це початок 14 концерту „Отригну сердце мое...“ Або в 15-му концерті (Воскресна стихира) бадоре „Прійдіте воспоімо...“ перейшло в повільне чудове „Распний ся...“ в піанісімо з драматичним теноровим сольо і нагло „І воскресий“ в радісному темпі. Це були незабутні моменти, а їх було багато більше!

Взагалі, всіх 18 концертів були в прегарному концертному виконанні, а слова, як, наприклад, у 17-му концерті „Скончається душа моя...“ і в інших у піанісімо навівали церковно — релігійний настрій.

Концерт мав дві перерви і був поділений на три частини. У першій частині було сім концертів, у другій — шість, а у третій — п'ять. Він залишив наскрізь позитивне враження його професійності. А успіх його не звичайно великий, — він дав нагоду слухачам, у великій кількості не-українцям, почути твори Дмитра Бортнянського, які ніде ми не могли б почути! Бо це перший раз у історії цих музичних творів, що вони виконані всі за порядком. І то на підставі оригінальних текстів: бо копії оригінальних рукописів, що були зроблені в Москві в 1834 році — віднайдено в Бритійському Музеї в Лондоні в Англії. Досі виконувалися окремі концерти з повної збірки духовних творів Бортнянського, виданих Юргензоном у 1881 році, в порядку ваних композитором Чайковським. В цьому виданні є деякі зміни-відхилення від оригіналу.

На 44 хористів було 19 солістів. Голоси собі добре підходили, що робило музично-примне враження. Тут варто згадати, що не усі хористи українці. Приблизно третина не-українці, які правильно навчилися вимовляти старослов'янську мову. Шкода, що на збірний хор з цілої Америки і Канади не знайшлося 44 українців. А з другого боку, добре, що не-українці виконують і пізнають перлини нашої церковної музики.

Хористи з Онтеріо, Манітоби, Саскачевану, Альберти, Нью Йорку, Нью Джерзі, Пенсильванії та Мішигену. Вони працювали по своїх осередках з диригентом Колесником від осені минулого року. На три останні тижні з'їхалися до Анкестеру коло Торонто, де в монастирі Сестер Службиниць інтенсивно готувалися до професійного грамофонного запису всіх 18-ох концертів на платівку та до цього концерту. Тож концерт 28-го липня — це закінчення половини праці. Наступних 17 концертів будуть записуватися

на грамофонну тасьму в липні 1986 року, коли то і зможемо почути ці концерти (XIX — XXXV) 27-го липня в цій же Рой Томсон Голл, в Торонто.

Цю колосальну та успішну імпрезу приготувало товариство „Фундація Тисячоліття Хрищення України“, яке, крім інших плянів, збирає фонди, щоб уможливити працю професійного хору для такої надзвичайної цілі.

Це перший раз у світі будуть записані всі 35 концертів а саррелла Дмитра Бортнянського на платівки. І перший раз буде Бортнянський — українцем! Досі є накручено на грамофонні платівки кілька вибраних концертів разом з іншими композиторами, і Бортнянський подастесь як... „російський композитор“ (Накручено в СССР).

На концерт поїздилися сентуїсти з Едмонтону, Вінніпегу, Мінеаполісу, Нью Йорку, Тандер-Бей, Філадельфії та інших міст, вважаючи слушно, що це історична подія в культурному житті України. На закінчення концерту китиці квітів та стоячі овації понад двох тисяч слухачів були сердечним виявом подяки за таке чудове виконання творів Бортнянського.

Літослова книжка — програмка концерту на 38 сторінок англійською мовою мала знімки Бортнянського, його друкованих нот і його рукописів, повний текст всіх 38-ох концертів в старослов'янській мові, транскрипції латинкою, та в українському і англійському перекладі. Також тут були знімки і інформації про кожного співака — хориста, дані про „Ювілейний Хор“ та інформативна стаття про Тисячоліття Хрищення України.

Офіційний журнал Рой Томсон Голл „Браво“, який виходить щомісяця і який дістають усі, що приходять на концерти до Рой Томсон Голл, мав чотири сторінки присвячені Бортнянському, Фундації та Тисячоліттю Хрищення України. Також вміщено в програмку список почесних патронів Фундації, між ними є 13 Владик Канади, Америки та навіть Австралії, Президент СК-ВУ Петро Саварин, Пітер Логгид-прем'єр Альберти, сім парламентаристів Канади та інші визначні особи. Почесним головою Ради Директорів Фундації в цьому 1985 році є сенатор Павло Юзик; діючим президентом — молодий, повний поваги Юрій Калішук; директором на Онтеріо повна ідея Люба Зараска. Директор на Альберту є Мірослав Когут; з ЗСА — Кирило Цепенда.

Пророблена колосальна праця. Дай Боже сили докінчити всі пляни.

Оксана Бригун-Соколик

Українське Історичне Товариство
ділиться сумною вісткою з Членством УІТ і Громадянством, що 5-го вересня 1985 р.
відійшов у Вічність у Нью Йорку визначний громадський діяч, публіцист, довголітній редактор „Українського Квартальника“, член УІТ

бл. п. д-р

ВОЛОДИМИР ДУШНИК

Опечалений Родині висловлюємо найщиріші співчуття.
Управа УІТ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 9-го вересня 1985 р. відійшла від нас у Вічність по довгій і важкій недугі наша Найдорожча Сестра і Тета

бл. п.

ІРИНА ЛЕВЧУК з дому ЧОЛІЙ

вдова по раднику Дмитрові, бувавши гімназійною учителькою у Золочеві, Рогатині і Стрию.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 13-го вересня 1985 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Насевичів при Френкліні і Бравн вулицях, Філадельфія, Па.

ПОХОРОН у суботу, 14-го вересня, о год. 11-й рано з катедрі при Френклін вул. на українській православній цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

сестра — НАТАЛІЯ ПЕРФЕЦЬКА з чоловіком БОГДАНОМ
сестринок — ЮРІЙ ПЕРФЕЦЬКИЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ і доньками
ТАНЕО і МАРТЮ
пасерб — СЕРГІЙ ЛЕВЧУК з дітьми і внуками та ближча і дальша родина.

Ділимося сумною вісткою, що 4-го вересня 1985 року, передчасно, помер наш БРАТАНОК

бл. п. інж.

ОЛЕГ КЛЮФАС

Похоронений на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

тети: ЛЮБА МОСЕВИЧ
МАРТА ДОБЕРЧАК з родиною
ТЕОДОЗІЯ САВИЦЬКА з родиною
вуйки: МИРОСЛАВ КЛЮФАС
ЕМІЛЬ КЛЮФАС
СВЯТОСЛАВ КЛЮФАС з родинами

вуйки: ОКСАНА КЛЮФАС
ЯРОСЛАВА КЛЮФАС
МАРІЯ КЛЮФАС з родинами

Ділимося сумною і болочою вісткою з Рідними і Приятелями, що з Волі Всевишнього, в п'ятницю, 6-го вересня 1985 року відійшов у Вічність на 89-му році трудовитого життя наш Незабутний і Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

Ісаак Юхимович Десяк

народжений 14-го лютого 1897 року, в селі Тарасівці на Поділлі, учасник Визвольних Змагань у військах УНР, бувший головний інженер Електротрому на Донбасі, політичний в'язень сталінських концтаборів.

ПАНАХИДА за спокій Душі Покійного була відправлена в неділю, вечором, 8-го ц. м., в похоронному заведенні П. Яреми в Нью Йорку. Похоронено Покійного на українському цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж., в понеділок, 9-го вересня 1985 року.

На бажання Покійного, замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Українську Вільну Академію Наук у США.

У великому смутку:
СОФІЯ — дружина
ІРИНА — донька з мужем ОЛЕГОМ ФЕДИШИНИМ і дітьми ТИМІШЕМ і ВІРОЮ
ГАЛІНА — донька з мужем ЛЕВКОМ МАЙСТРЕНКОМ і дітьми УЛЯНОЮ, ПЕСЕЮ і НАТАЛКОЮ

1945

1985

ЗАЛЬЦБУРГ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

повідомляє Високоповажаних Панів професорів та колишніх учнів, що

З'їзд

З НАГОДИ 40-ЛІТТЯ ЗАСНУВАННЯ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

відбудеться в днях 5-го і 6-го жовтня 1985 року на оселі УНСоюзу „Союзівка“ в Кергонсоні, Нью Йорк.

У програмі: панель, бенкет, мистецька програма і забава.

Оркестра Б. ГІРНЯКА, вокаліст І. РАКОВСЬКИЙ.

До наших святкувань широким запрошуємо усіх колишніх Зальцбургжан.

Просимо замовляти приміщення на адресу:

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Rd. • Kerhonkson, N.Y. 12446 • Tel.: (914) 626-5641

Союзівка...

(Закінчення зі стор. 1)

деннику і тижневику УНСоюзу з численними світлинами з кожної такої незабутньої для багатьох культурно-розважальної імпрези.
На обидва дні суботу 14-го і неділю 15-го вересня заплановано також тенісовий турнір УНСоюзу?

Ще ж неділю, 15-го вересня, місцева українська громада (в Кергонсоні й околиці) прожовас кілька сот родин українців влаштує свій Фестиваль, як шорочку, під назвою „Український День у Кергонсоні“. Український День розпочнеться відразу по Службі Божій о 12-й год. Спонсорами є місцевий 88-ий Відділ Українського Народного Союзу та Відділ Української Американської Координаційної Ради. У програмі українська музика, танки, спів, виставка народного мистецтва і традицій української страви. А найбільша атракція серед усього виступ, як і в неділю, славного гуцульського „Черемоша“.

Вступайте

в члени УНС

У смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що дня 28-го серпня 1985 р. на 46-му році життя упокоївся в Бозі наш Найдорожчий МУЖ, СИН, БРАТ І ДІДЯ

бл. п. інж.

ІВАН НИЧИПОРЕНКО

Горем прибиті:
дружина — СУЗАННА
батьки — СТЕПАН І ОЛЕНА НИЧИПОРЕНКО
сестра — ОЛЬГА ВЕЛИКОРІДЬКО
племянниця — КАТЯ ПОРТЕР з мужем ЧАРПСОМ і донькою ХРИСТИНКОЮ
племянник — МИХАЙЛО ВЕЛИКОРІДЬКО
тесті — АННА І ЧАРЛЬС БУРНЕТТ

Now available

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: THE UNKNOWN HOLOCAUST

Compiled and edited by the editors of The Ukrainian Weekly
Published by The Ukrainian National Association

Featuring
DR. OMELIAN PRITSAK, Foreword
DR. JAMES E. MACE, The man-made famine of 1932-33: what happened and why
DR. MYRON B. KUROPAS, America's "Red Decade" and the Great Famine cover up
MARCO CARYNNYK, Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical" starvation
EYEWITNESS RECOLLECTIONS
DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from: SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Price
19 copies \$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order
10-19 copies \$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order
20 or more copies \$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order
ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: the unknown holocaust

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ, щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України в англійській мові

ЦІНА:
Том I \$ 75.00
Том II \$ 85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$140.00
включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) сплати
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО НАШЕ СЛАВНЕ МИНУЛЕ!

Нарід, що не знає і не пам'ятає про своє минуле, не заслуговує на майбутнє!

Здвиження пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні 20 років тому належить до найславніших діл і досягнень Української Америки за 100 років її історії!

Ця слава історія документально описана в 138-сторінковій книжці

А. Драгана: „ШЕВЧЕНКО У ВАШІНГТОНІ“

Книжка надрукована у Видавництві Українського Народного Союзу „Свобода“ і має вісім розділів:

- 1) Відкриття пам'ятника,
- 2) Український День у столиці Америки,
- 3) Великої події славне завершення,
- 4) Шлях Шевченка до Вашингтону,
- 5) Битва за Шевченка (з комуно-московською імперією),
- 6) Мова цифер (Звіт Контрольної Комісії із зібраних фондів на пам'ятник),
- 7) Шевченко й Американські Українці та
- 8) Будеш, Батьку, панувати!

Передмову до книжки про „Другу Статую Свободи“ написав проф. д-р Ярослав Падок. Мистецьку обкладинку і заголовну сторінку оформив Богдан Титла

Керуючись бажанням масового поширення цієї необхідної для кожного книжки, встановлено мінімальну ціну за неї в сумі тільки 6.00 доларів. Книжку можна замовити, вивозячи доданий до цього формуляр та вислаючи його, разом із належністю, на подану на формуляр адресу

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставового податку

До Видавництва „Свобода“
„SVOBODA“
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Прохаю переслати мені примірник книжки

А Драгана „ШЕВЧЕНКО У ВАШІНГТОНІ“

Належність у сумі дол. заповнюється поштовим
Належність платна лише в амер. доларах (перекладом)

Ім'я і прізвище

Вулиця місто

стейт ZIP код

ЗВЕРНЕННЯ

В справі Світового З'їзду українських політичних в'язнів німецьких тюрем і концтаборів

В місяці травні і липні цього року колишні українські політичні в'язні, що вийшли на волю з тюрем і концтаборів Третього німецького району в 1945 році, організовано пом'янули тих своїх друзів, що були замордовані в німецьких катівнях або згоріли в крематоріях Третього району. Їх пом'янено враз з усією українською громадою зібраними, сходами, споминами, літературними читаннями, вокальним словом, Богослужбами в церквах та іншими програмами. Відновлено теж в їхню честь ініціативу видання пропам'ятного збірника, а в деяких скрупніших організовано клітини політичних в'язнів до праці.

Комітет Українських Політичних В'язнів в Канаді, який ініціював ці історичні поминки, з призначенням відмічує очим, що цю сумну ювілейну річницю українська спільнота гідно засекордувала в історії української діаспори.

Сорокова річниця розвалу Третього району знаменна ще тим фактом, що саме в цей час вороги української державності посилювали свою дезінформацію, щоб український визвольний рух дискредитувати, а тим самим зфальшувати визвольні сторінки української історії і завернути хід цієї історії на ворожі і блудні шляхи. Вороги українського державного будівництва спромоглись організувати до цієї акції різні темні міжнародні агенції, а навіть також колишніх громадян нашої Батьківщини.

Така безоглядна мобілізуюча ворожа акція мусить змобілізувати до дії і протидії всю українську спільноту. Беручи до уваги що саме пильну потребу, Президія Комітету Українських Політичних В'язнів в Канаді після консультації з іншими українськими осередками колишніх політичних в'язнів (ЗСА, Німеччина, Франція, Англія) рішила скликати Світовий З'їзд — Конгрес українських політичних в'язнів німецьких тюрем і концтаборів. Дата цього з'їзду — конгресу визначена на 23-го і 24-го листопада 1985 року. З'їзд відбудеться в Торонто, Канада, в Українському Культурному Центрі при вулиці Крісті 83 — 85. Господарем з'їзду буде Комітет Українських Політичних В'язнів в Канаді.

На цей Світовий З'їзд закликаємо і запрошуємо очим всіх українських політичних в'язнів нацистського режиму, які живуть в західному світі. Одночасно радо вітаємо представників українських організацій, установ, товариств та політичних в'язнів інших окупантських режимів України, які вважатимуть потрібним віддати шану і салют загинлим за Україну політичним в'язням, зложити свій протест перед новітніми злочинами фальшивішників історії України та намітити спільний шлях соборної дії.

Всіх заінтересованих просимо голоситися на адресу Комітету Українських Політичних В'язнів в Канаді: Committee Ukrainian Political Prisoners, 418 Aberdeen Ave., Winnipeg Man. R2W 1V7.

Вчасне оголошення допоможе в кращому плануванні з'їзду організаторам, а учасникам забезпечить знижкові ціни в летунських квитках та вигідніші приміщення на час з'їзду.

Президія Комітету Українських Політичних В'язнів:

Д-р Михайло Марунчик голова
о. митрат Семен Іжик секретар

ГУРТИ МОЛОДІ в Бірмінгемі, Великобританія, у частині домінованій емігрантами з Індії і Пакистану, бешкетували на протязі двох діб, у висліді чого від запальних бомб і зумисного підпалу згоріло в цьому індустріальному місті 50 будинків, кількадесять автомобілів тощо. У висліді інтенсивної поліції 20 осіб зазнали поранень, а також були потурбовані 12 поліцейських і декілька пожежників, які намагалися гасити вогонь. Ватаги молоді „перевернули дотори дном цілий квартал“, заявив один з поліцейських, грабувати склепи й інші підприємства, а також приватні дома, напастували перехожих. Причиною заколоту було вбивство ножем підприємця з Азії. Молодь індійського походження заатакувала пізніше дома замешкалі азіяцями. Поліція, охороняючи пожежників, була прицілом обидуваних її „кокетейми Молотова“, тобто запальними пляшками і каміннями. Після втихомирення речник поліції заявив, що ситуація виглядає тут гіршою, як в лондонській ділянці Бікстон в 1981 році.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД прем'єр-міністра Шімона Переза наказав звільнити з повної останню партію ліванських шіїтів в числі 119 осіб із загального числа 1,200 полонених захоплених ізраїльськими військами в південному Лівані. Після звільнення останніх полонених, військові бараки, спеціально приготувані для приміщення захоплених палестинців і ліванців в місцевості Атліт біля Гаїфи, цілковито випорожнилися. Справа полонених шіїтів стала голосною, особливо після захоплення терористами американського пасажирського літака TWA 14-го червня ц.р., бо захоплювачі домагалися звільнення полонених у заміну за звільнення американських закладників.

Юрій Пундик

Збірка вибраних статей

„У ПОЛУМ'І ДРУЖНЬОГО СЛОВА“

Появилася збірка матеріалів зібраних Дружиною Покійного МАРІЄЮ ПУНДИК, впорядкована АНАТОЛЕМ ДОМАРАЦЬКИМ, у Видавництві „Українського Слова“ в Парижі, заходами Світової Координаційної Ради ІСНО.

Збірка покаже читачеві, наскільки міркування Юрія Пундики не втрачають своєї ваги і в сучасну пору, не зважаючи на відносно віддалений час між їх написанням і появою, та є постійно актуальні:

- в потребі безперервного усучаснювання української політичної думки;
- на тему речової аналізи нашого ближнього чи дальшого минулого;
- у допомозі тим, які борються в Україні;
- відносно взаємовідносин між трьома вітками українського націоналізму і певною потребою дати їм достойні рамки;
- у розгляді ідейних заповідей української людини;
- на тему молоді, її суспільного ставлення та обов'язків у своєму довіччї і в українській громаді;
- у насвітлюванні людей і явищ.

448 стор. друку. — Ціна 20.00 дол.

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставового податку

Замовляти: SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Доповідь д-ра Р. Микитовича в Кергонксоні

У п'ятницю, 23-го серпня ц.р. увечері відбулася заходою НТШ і місцевої парафії св. Трійці в церковній залі в Кергонксоні, Н.Й., зустріч громадянства з д-ром Романом Микитовичем, головою Наукового Товариства ім. Шевченка в Австралії, який виступив з доповіддю на тему „Громадське, культурне й наукове життя української громади в Австралії“.

Зустріч започаткував голова НТШ в ЗСА д-р Ярослав Падок, який привітав гостя з Австралії і присутніх учасників в числі понад 80 осіб, що тут вважались великою кількістю, коли якась імпреза відбувається в будні.

Д-р Падок подав дані з біографії і бібліографії гостя, підкресливши його наукову працю і досягнення у цій ділянці, а д-р Роман Барановський доповнив ці дані.

Д-р Р. Микитович закінчив ветеринарну студію і одержав диплом ветеринарного лікаря на ветеринарному факультеті університету в Лінкспу, а ступінь доктора ветеринарної медицини одержав в 1948 році у німецькому університеті в Мюнхені.

В Австралії працював якийсь час у бетонному заводі, де навчився шанувати фізичну працю, а згодом отримав працю у Науковій та індустріальній організації комонвелту, у відділі досліджування дичини, де працює й досі. Почав він як неекваліфікований асистент і поступово дійшов до становища головного дослідника-науковця. Екологічний напрям програми праці цього відділу дав йому нагоду досліджувати різні ділянки епідеміології і етології, тобто, поведінки звірят, і вивести приблизно 70 наукових публікацій. Він часто бере участь у міжнародних ветеринарних конгресах, де виступає з доповідями. Д-р Микитович активний теж у громадському житті. Він — теперішній голова НТШ в Австралії, яке на цілому терені Австралії, нараховує тепер 80 членів, в тому п'ять дійсних. З цього числа більш ніж половина — це професійна молодь і науковці.

Положення НТШ в Австралії, на думку доповідача, багато краще, ніж деінде в діаспорі. Українська імміграція до Австралії почалася в кінці 1947 року, але масова — щойно в 1949 році, а вже в 1950 році в Сіднею за починком сл.п. Євгена Пеленіського, організовано перше на терені Австралії НТШ. Через кілька кандадять років постали філії в Мельбурні та Аделаїді. Тепер дієщими членами НТШ в Австралії є Владислав Іван Прашко, д-р Роман Микитович, д-р Е. Завалинський, Д. Нитченко і М. Мандрик.

Прелегент у своїй майже одногодній доповіді подав доволі вичерпно стан громадського, культурного та наукового життя української громади в Австралії. Центральною громадською установою, що репрезентує українців в Австралії і до якої входить ряд українських організацій, є Союз Українських Організацій Австралії. Як виходить з останнього перепису населення, тепер українців в

Австралії мало б бути близько 11,000. Очевидно, ці дані невірні, бо подані на підставі урядової статистики, що базована на різних у різний час переписах населення в Австралії, а яких говориться про українську етнічну групу. Це загально відомо, що від самого початку перебування українців в Австралії, австралійські переписи населення були базовані й фактично переведені на підставі урядового становища, що де, хто, в якій країні народився, таку національну приналежність йому й приписали. Всі діти, які приїхали до Австралії до трьох років життя, також ті, що народилися в цій країні, офіційно зараховуються австралійцями. Шойно перепис населення, що має відбутися в 1986 році має керуватися іншими засобами, більше спрjemливим для нас і, правдоподібно, ближчим до правди і фактичного стану.

Проф. Євген Сенета, український науковець, професор університету в Сіднею, член Австралійської Академії Наук, Член НТШ в Австралії, у своїй доповіді на Конференції НТШ в Австралії, що відбулася 5-7-го квітня ц.р., підкреслив вагу роз'яснювальної акції всіх українських організацій і установ, в якій мусить бути виразно виражено всім громадянам, як вони повинні виповнювати свої запитники, коли приїде до перепису в наступному році. Останній перепис, дуже неточний, виявив для нас дуже неприємне, але, на жаль, правдиве, бо виявилось, що переважуюча більшість молоді не вживає поміж собою української мови, як розмовної. Своїми наслідками це застрашує навіть повної асиміляції молодого покоління. Коли до того додати, велике число мішаних подруж, малу фреквенцію молоді в церквах, неактивність молодих людей у громадській праці, — це певні проблеми, які заставляють нас поважно призадуматися над ними. Словом, картина дуже невесела.

Шоправда, є способи якось зберегти нашу мову, і в тому напрямі працюють д-р Марко Павлишин, який викладає українську мову і літературу в Монаш університеті, Клейтон Вікторія, де також часово викладає, і проф. д-р Наталія Паузняк і Філадельфія.

В другій частині своєї цікавої доповіді д-р Микитович згадав коротко про свої в останньому часі наукові дослідження, головним про роллю запаху в розмноженні домашніх тварин, тваринної репродукції та штучного запліднення, що було темою його доповіді на ветеринарних конгресах і публікацій.

Після доповіді учасники ставили багато запитань, на які доповідач дав вичерпні відповіді.

На закінчення д-р Падок подякував прелегенту, і о. парохів д-рові Богданові Волошині за прихильне ставлення до НТШ і допомогу у влаштуванні зустрічі та всім учасникам за числену участь.

Р. Б.

Непересічна молода професіоналістка в Дітройті

Зірка Калинич народилася в родині Надії і Михайла Калиничів 8-го січня 1960 року у Ваєдлат біля Дітройту, Миш. Вже від ранніх літ вибивалася на перше місце із 526-ох учнів у середній школі ім. Т. Рузвельта у Ваєдлаті і її ім'я поміщене у „Honor Society“. У серпні 1981 року закінчила студію Мишигенському університеті в Ейн Арборі зі ступенями бакалавра хемії і хемічної інженерії з відзнакою Магда Кум Лавде. У вересні 1981 року розпочала студію медицини у Вейнському університеті в Дітройті, а 4-го червня 1985 року одержала диплом доктора медицини у цьому університеті з відзначенням. Від 4-ох років належить до Українського Лікарського Товариства Північної Америки.

Крім своїх студій, д-р Зірка грала у шкільній оркестрі і там одержала найвище музичне відзначення — п'ять золотих зірок. Музичні студії закінчила дипломом як піаністка і скрипачка з відзначенням. Від дитинства належить до осередку СУМА „Київ“, де займає пост-фінансового референта Сумської оселі.

Крім цього, належала до капелі бандуристок ім. П. Орлика і досконали співає в церковному хорі „Боян“ при церкві св. Івана Хрестителя. Крім згаданих занять бере активну участь як піаністка і скрипачка на різних наших імпрезах. З усіма своїми знаннями і непересічними талантами д-р Зірка — скромна і послужлива, що непересічність. Говорить вона літературною українською мовою бож закінчила курси українознавства в Гарвардському університеті 1982 року. Крім медичних, музичних і суспільних успіхів д-р Зірка Калинич закінчила курси першої допомоги у плаванні як інструктор. Від 1-го липня ц.р. працює у шпиталі Сінай у Дітройті, де спеціалізується у загальній хірургії.

Слід згадати, що молодша сестра д-р Зірки, Нюся також студіює медицину й іде слідами своєї непересічної сестри.

Д-р Зірка Калинич є членом 292-го Відділу Українського Народного Союзу.

Кирило Цепенда

Конгрес...

(Закінчення зі стор. 1)

Проф. С. Байболов привів на конгрес без перекладу на англійську чи японську мови своєї доповіді. На місці теж не зміг знайти перекладача. Тоді в останній хвилині він звернувся з проханням до О. Зінкевича, щоб він був його перекладачем, коли він погодився. Байболов пригадав собі, що він мусить мати на це дозвіл О. Остапенка. Останнього заборонив, пробував перекладати сам, але, на жаль, цікава доповідь через мовний бар'єр не дійшла до слухачів.

На цьому конгресі японці масово розповсюдили відбитки двох великих статей про смертність олімпійців СРСР, які появились в японських журналах „Саміздат“ і „Бунгейшунжу“. Зокрема стаття Шін Ічі Масагакі з „Бунгейшунжу“ з описом у цій справі одного з найвизначніших японських спеція-

лістів зі спортової медицини проф. Рюта Ітог викликала зацікавлення японських вчених. На столиках у приміщеннях конгресу зашкварені могли також знайти англійську газету „Смолоскип“ за осінь 1984 року, яка була майже в цілості присвячена цій проблемі.

Один представник з СС-СР, який обсервував цю дію, ся в залах конгресу, взяв в руки українську газету і підійшов до представника „Смолоскипу“.

— Кого ви пробуете просвітити вашою газетою? Тут не місце.

— Хочемо просвітити і вас, і ось всіх тут присутніх з цілого майже світу, читайте уважно, вам ця інформація колись припаде, була відповість.

Він уважно поклав номер газети у свій портфель і спокійно відійшов.

У ВИСЛІДІ ПАРЛЯМЕНТАРНИХ виборів, які відбулися в Норвегії в неділю і понеділок, 8-го і 9-го вересня ц.р., урядова коаліція, яку очолює консервативна партія прем'єр-міністра Кааре Вільхова, здобула підтримку в народі на чергових чотирьох роки. Прем'єр Вільхова, який не має великої переваги у парламенті надіється на підтримку при формуванні уряду зі сторони дрібних політичних партій центру, які розпоряджують малою кількістю місць, але натомість вони дуже надійні партнери. Лейбористська партія, яка має 71 місце у парламенті, є найбільшою опозиційною партією і вона напевно використовуватиме усі слабості консервативів.

ЗМІНА В ТЕРМІНАХ...

У статті д-ра І.М.Новосіцького п.з. „Важливий словник правничої мови“ („Свобода“, ч. 171, 7-го вересня ц.р.) треба читати: Рухливе Наукове Дослідження Товариство Української Термінології в Нью Йорку перевидало „Російсько-український словник правничої мови“, виданий майже 60 років тому Всеукраїнською Академією Наук-Інститутом української наукової мови, за редакцією акад. А. Ю. Кримського, Київ, 1926. — Ред.

ВОЛОДИМИР БАГАТУРА КАЛИНОВИЙ МІСТ

Збірка споминок — розповідей із дитячих років у Мемфисі, із життя учнів історичної гімназії в 1922-28 рр.

Мистецьке оформлення Зеновія Онисевича

220 стор.
ціна \$12.00 порто \$1.00
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставового податку

Замовляти: SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Вступайте в члени УНС

Send resume, reference and clippings to: The Editor, The Ukrainian Weekly, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE

Український Національний Центр-Пам'ятник поминають всі справи по-в'язні з похороном і похованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun.,
Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area